

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!**
"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
 לעילוי נשמתה הטהורה של אמו האהובה מאד
 אוהבת תורה ולומדיה.
 מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
 אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
 והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
 תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
 054-888-39-69

1,057

אדהבת לישיראל

לקח פרשת "פקודי" תשפ"ב. חובת תרומת מחצית השקל!!!

כאמור הוא חיזק את מצות 'מחצית השקל', וגם המשך כהונתו, כאשר נוכח שבת המקדש טעון שיפוך, גייס כספים לחיזוק בדק הבית, תחת ניצוחו של **יהוידע הכהן**, שהתקין ארון מיוחד בו נתנו הכהנים את הכסף שנתרם וממנו עשו בדק הבית בבית המקדש, ותיקנו את כל הפגמים שעוד נשארו מתקופת המלכים שקדמו לו. רבה זכותו של יהוידע בהצלת הנצר לבית דוד ובזיכוי הציבור לצדקה, וכבר נאמר על כך: "ומצדקי הרבים ככוכבים לעולם ועד". אכן הוא זכה להיקבר בעיר דוד עם המלכים, בשל המעשה הנשגב שעשה. כי עשה טובה בישראל ועם אלוקים וביתו. בנו של **יהוידע הכהן** הוא **זכריה הנביא**. וכתב **רב האי גאון**: "כל כהן תמים בדרכיו, ומצויין באורחותיו ומיושר במעשיו, אשר משכים ומעריב בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ושומר עצמו מכל דבר רע, הרי הוא מבניו של יהוידע הכהן **וראוי שתשרה עליו רוח הקודש**". נס ההצלה של שושלת בית דוד, נמשך בכל אורך הדורות גם **דוד המלך** המלך הראשון לבית דוד, ניצל בנס. חז"ל מספרים שבשעה שניסה **ישבי**, אחיו של **גלית** להרוג את משיחם של ישראל, בכה וביקש **דוד המלך** מאת הבורא כי יזכה **שאבישי בן צרויה** שהיה בן אחותו, יבוא לסייע בידו ויצילהו. אכן, כך היה: "ויעזור לו **אבישי בן צרויה** ויך את הפלישתי וימיתו". ואומר המדרש, שאפילו אם היה **אבישי** בסוף העולם, הטיסו הקב"ה והביאו כהרף עין, כדי שלא יהיה אותו צדיק מצטער. אותו יום, יום שיש היה. **ואבישי** רוחץ פניו בארבע סאין של מים. והנה רואה **אבישי** כתמים של דם במים בעודו מזדעזע, מתבונן סביבותיו ורואה יונה ממרטת כנפיה, הומה ומצטערת. אמר לעצמו, הרי כנסת ישראל נמשלת ליונה. ולמה רומזים הדברים? כיוון שלא נודע על שום מלחמה שמאיימת על עם ישראל בעת ההיא. ולכן הבין כי כנראה דוד המלך, משיחן של ישראל, שרוי בצער ובסכנה. כשהגיע לשם ראה **שעפיה** אמו של **ישבי** טווה בפלך, וכשראתה את אבישי, ביקשה להורגו בפלך שבידה וזרקה עליו את הפלך. אך הפלך נפל על הארץ וכשביקשה מאבישי להרים את הפלך זרק את הפלך על ראשה ומתה. במדרש מסופר שישבי ניסה להרוג את דוד עם המגן שלו ודוד קפץ לאחוריו, ואז כשהגיע אבישי בן צרויה אמר ישבי לעצמו, עתה יהיו שנים נגדי? אבישי ודוד. מה עשה? זרק ישבי האכזרי את דוד למעלה ונעץ את חרבו בארץ. הוא חישב שבודאי דוד יפול חלילה ואז הוא יפגע מידי החרב ויהרג חלילה. וכאשר ראה אבישי שישבי מעיף את דוד וראה את החנית הניצבת מתחתיו. מה עשה? אמר אבישי שם משמות הקודש ודוד נשאר באויר, בין שמיים וארץ. כלומר, גם בתפילה, צריכים סיוע להינצל כי אין חבוש מתיר עצמו, אפילו בתפילה! ואכן אבישי אמר חזר ואמר שם קדוש והוריד את דוד. חכמינו זכרונם לברכה קושרים את נס ההצלה של מלכות בית דוד. לתרומת מחצית השקל שהתחזקה באותם דורות. ויהי רצון שנוכח כולנו לקיים מצוה נשגבה זאת של **זכר מחצית השקל**, וגם לעתיד **חובת** מחצית השקל בשמחה ובטוב לבב ובמהרה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו **אמן ואמן!!!**

תרומת **מחצית השקל** נועדה למימון קרבנות הציבור וניתנת פעם אחת בשנה. מצוה זו היא חובה על כל אחד ואחד מישראל בין עשיר ובין עני. וכתב הרמב"ם: "מצות עשה מן התורה ליתן כל איש מישראל מחצית השקל בכל שנה ושנה, אפילו עני המתפרנס מן הצדקה חיוב, ושואל מאחרים או מוכר כסות שעל כתיפו ונותן מחצית השקל, שנאמר העשיר לא ירבה והדל לא ימעט".
 בנביא קראנו על חיזוק מצות מחצית השקל בתקופת **יואש המלך**: "ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית ה' כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית ה'".
יואש בן אחזיהו המלך ניצל בדרך נס כחלק מההבטחה הנצחית: "לא יסור שבט מיהודה", וכן נאמר בברכת ההפטרה: "כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד", כפי שמובא בחז"ל על פי הכתובים.
 בעת **שענליה** היתה מלכה בישראל וראתה שכל בניה הפסידו בקרב, החליטה להלחם ולהשמיד את מלכות בית דוד כולה. היא רצתה להמשיך לכהן כמלכה, עד שגילתה מידת אכזריות שאין לשער, בהוציאה פסק כתוב וחתום, להוציא להורג את כל הזכרים מזרע דוד המלך אשר ראויים לירושה ולמלוכה. באותם ימים נטבחו תינוקות בני משפחת דוד. **יהושבע**, אחותו של המלך **אחזיהו** שנפטרה, מצאה את בנו התינוק הלא הוא **יואש בן אחזיהו** שהיה בין המתים. היא הוציאה אותו והחליטה להחביאו ולהצילו. אלא ששלטון הרשע היה רב זרועות, ולא היה מקום בארץ ישראל שניתן היה להחביא את התינוק המיוחס, כך שיגדל בבטחה, ולא יכבה נרו של דוד המלך, שהרי בכל מקום שרצו מרגלים.
יהושבע שהיתה אשת הכהן הגדול **יהוידע** באה אל בעלה הכהן הגדול והתחננה לפניו להחביא את התינוק המיוחס בבית המקדש. אבל כיוון שיש להצינו במקום שאפילו כהנים לא יראו אותו ולא יסגירוהו לממשלת הזדון, על כן החביא אותו בעלייה שמעל קודש הקודשים, מקום ששום כהן לא נכנס לשם. כך גדל **יואש בן אחזיהו** בעלייה שמעל קודש הקודשים. במשך שבע שנים טיפל **יהוידע** בילד המיוחס. האכילה והשקוה, לימדו תורה ומצווה לרוב. והילד, נפשו הומה אל ה' ולומד בצמא. בשנה השביעית קראו יהוידע לשרים החשובים והביא אותם אל בית ה'. כרת עימם ברית והשביעם שלא יאמרו מה ששמיעם להם ולא ידברו מכך כלל, כדי שלא יתגלה סוד זה, "**בן המלך, נצר דוד המלך חי וקיים**". אף הראה להם את בן המלך הקטן. נרעשו כולם לפלא העצום והודו להשם יתברך. בהמשך התכוננו לטקס המלוכה של המלך **יואש**, כפי שמתואר בספר מלכים ב' פרק יא.
 במהלך הטקס פתאום הגיעה **עתליה**, קראה את בגדיה וזעקה: 'קשר קשר, כלומר מתנהל כאן מרד ואז הוציאו אותה מחוץ למקום **המקודש** והרגוה. כך הוכתר **יואש** כמלך ישראל וכממשיך שושלת בית דוד.
 בסיום טקס ההכתרה נאמר: "ויכרות יהוידע את הברית בין ה' ובין העם, להיות לעם לה'. יואש אשר התמנה למלך בגיל שבע, נשמע להכוונתו הטהורה של **יהוידע** וזכה לעשות הישר בעיני ה': "ויעש **יהואש** הישר בעיני ה' כל ימיו אשר הורהו **יהוידע הכהן**".

ברכת הללויה, שבת שלום
 חודש טוב ומבורך,
 ישועות מקיפות וכל טוב
 משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

עשה לך רב

**תיקון לאדם
שהתאבד בעמוד 4**

לכבוד הרב שלום וברכה!
שאלה:

הנפש שלנו בגלות והרבה מאד פעמים היא מיוסרת מאד. יש לה כאבים הדורשים האזנה ומרפא. כאבים אלו מייסרים הם כמעט כל לב, הן של נערים והן של מבוגרים. בדורנו קיימות שיטות רבות ומגוונות: טיפול רגשי, 'העצמה אישית', 'טיפול הנפש' ועוד.

מסגרות הלימודים בהן לומדים ילדינו היקרים מחייבות הן אותנו לפעמים לפנות ל'טיפול רגשי' עבור הילדים. כיצד אפשר לזהות את המטפל הנכון?

איך נדע אם הפקדנו את נפש ילדינו בידיים הנכונות? עוד נשאל: מנין להם האומץ להחליט שהילד זקוק לטיפול רגשי? אולי קשייו נובעים מסיבה אחרת ופנייתו לטיפול הרגשי מזניחה היא את הסיבה האחרת שאינה מטופלת? אז איך ניתן לאבחן ולהחליט על מקור הבעיה של הילד? כיון שידוע לי שהרבה מאד אימהות מלוות את ילדיהן לטיפול מודרך או טיפול רגשי, וכולנו שותפות לאותם לבטים ושאלות, לכן החלטתי לכתוב את שאלתי האישית בלשון רבים. בתודה מראש על המדור המרתק והמחכים הזה, ובכלל על כל העלון המוסיף המון לשולחן השבת.

אמא דואגת.

תשובה:

א. את צודקת! כיון שקיימות סיבות רבות מהן נובעים הקשיים שלנו או של ילדינו, חובה עלינו לשלול סיבות אלו לפני שפונים אנחנו ל'טיפול רגשי' או כל טיפול אחר.

ב. חובה לבצע בדיקות דם מקיפות והכרחיות. מחסור בברזל או בוויטמין בי-12 עלול לגרום לתסמינים הדומים לתסמיני חרדה, לחולשה, עצבות וחוסר חיוניות.

בדיקת כפות הרגליים אצל אורטופד מקצועי. צורך במדרסים או נעליים לא נוחות, עלולים לגרום לתחושת חוסר יציבות המשפיעה ישירות על נפשנו או על נפשם העדינה של בנינו ובנותינו. כמו כן, כל בעיה גופנית עלולה להשליך על הנפש.

יש אנשים שעוברים שנים ארוכות של ניסוי ותהיה אצל מטפלים רגשיים בשלל שיטות, שופכים הון שאין להם והם מדלגים על השלב שלפני: בדיקות גופניות פשוטות, שפתרון זול ופשוט בהרבה.

אסור לנו לשכוח: הרפואה המשלימה על כל כיוונה ושיטותיה, נועדה היא להשלים את הרפואה הקונבנציונלית ובשום אופן לא להחליף ביקור אצל רופא וביצוע בדיקות רפואיות נדרשות.

ג. הרגלי שינה: האם שעות השינה של הילד מלאות? האם הרגלי השינה שלו טובים? מחסור חמור בשינה הוא סגולה להעצמת פחדים, חרדות וחשיבה שלילית.

בעיית קשב וריכוז: בעיית קשב וריכוז עלולה להשפיע על כל מישורי החיים. היא פוגעת בביטחון העצמי. היא מעצימה חרדות, ומהווה מקור לחוסר סדר בחיים.

ד. שלמה המלך ע"ה אמר: "דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ נִשְׁיחָנָה". [משלי י"ב, כ"ה], על מכלול הפירושים של הפסוק הזה: ישיחנה מדעתו, ישיחנה בתפילה וישיחנה לאחרים. שימרו על מאגר של חברות טובה, עם תקשורת נכונה והדדית והקשבה מרפאת.

חברות או ידידות מהוות נכס לחיים! חבר טוב, מה שמטפל רגשי בכוחם האדם את נפש האדם בשיחה אחת, או במאה שיחות. ולו המומחה ביותר אינו יכול לעשות אף לא במאה שיחות.

כשם ששוקלים ובוררים אנחנו את החברים הנראים לנו, כך חובה קדושה מוטלת עלינו להתעניין ולעזור לילדינו לבחור את החבר המתאים לו.

בקיאים אנחנו בנפש בנינו ובנותינו ומודעים לחוסנם ולחולשתם הנפשית הרבה יותר מהם. לכן עלינו לעזור להם לבחור את החבר המתאים להם. ילד נוטה להתחבר לחבר מצחיק או לחבר המגיע מבית עשיר, שיש בביתו הרבה משחקים נדירים. חברים אלו עלולים לעיתים להרוס את נפשו של בנו. לא בכונה תחילה כדי להרוס, אלא כפועל יוצא מכל מה שרואה או שומע הוא בחברתם. לכן עלינו 'להתייעץ' איתו ותוך כדי כך לתת לו כיוונים כדי לבחור את החבר הרצוי והנכון.

ה. אחת הסכנות בטיפול הרגשי היא, השלכת תכנים אישיים של המטפל על המטופל, רגשות אישיים של המטפל שלא לטובת הטיפול, אין להם מקום בחדר הטיפול.

הקשר בין המטפל למטופל חייב להיות ממקום נקי, ללא קשרים מקצועיים או אחרים לפני הטיפול.

ו. כמעט מעל כל במה אני מכריז ואומר: "השקפת עולמם של המטפל והמטופל חייבת להיות משותפת וזהה".

מטפל המנהל אורח חיים חילוני, אינו יכול בשום פנים ואופן לטפל ולהועיל לנפש הילד הדתי. כיון שבביתו של הילד הדתי שוררים דפוסי התנהגות וכללים המחויבים על פי ההלכה. כללים אלו טבועים הם בנפשו של הילד ומשפיעים עליה מאד, והמטפל החילוני מדלג עליהם כיון שאינו מודע להם.

גם המלצותיו של המטפל החילוני לפעמים אינן ברות-ביצוע בביתו של הילד השומר על אורח חיים דתי.

מטפל זקוק לרמה גבוהה של 'יראת שמים', כדי לומר לעיתים למי שבא להיעזר בו שהוא אינו יכול לעזור לו ושכדאי לו לפנות לטיפול אחר ממה שיש לו להציע.

מטפל נזקק לענווה, לרגישות, לאיכפתיות, להתחבר לרצון אמיתי לעזור לאדם הסובל הנמצא מולו. לא מתוך התנשאות. לראות אותו בגובה העיניים ולתת לו את המקום הראוי.

ז. בתחום הנפש, יש לאדם את היכולת לא רק לבחור איך להתמודד, אלא יכולת ליצור מערכת רגשית תקינה, בעוד המערכת המשובשת מאבדת מכוחה ונעלמת.

יכולים אנחנו להפסיק לייצר את המערכת הלא תקינה ולחזור למקום הרבה יותר בריא, מקום אחר. מקום בו האדם יוצר מחדש את נפשו ונשמתו.

ח. יש סיפור על מפעל המכונניות של פורד, שהושבת עקב תקלה במכונות הייצור. התקלה התמשכה ללא פיתרון והנזקים היו אדירים. למקום הזועק מומחה שהסתובב במפעל, הביט פה ושם ואז לחץ על אחד הכפתורים והפעילות חזרה לתיקנה. החשבון שהוגש היה \$ 100,000.

פורד התקומם וטען מולו: "מאה אלף דולר אתה לוקח על לחיצת כפתור"?

ענה לו המומחה: "אתה צודק. קיבלתי את טענתך ואני מתקן את החשבון. ובכן, \$ 99,999 תשלם לי על כך שידעתי על איזה כפתור ללחוץ ודולר אחד בלבד על זה שלא לחצתי על הכפתור". הכשרה לטיפול רגשי איננה רכישת ידע כיצד 'לוחצים על כפתורים'! יש כאן בית חרושת מורכב פי כמה מאשר מפעל מכונניות והוא מייצר את החיים עצמם.

גם אם חשנו הקלה כזו או אחרת בנפשנו בעקבות אותן 'לחיצות', הקלה זאת איננה מעידה שאכן בוצע הדבר הנכון. רק הבקי היטב בבכבי הנפש יש לו את המומחיות ללחוץ על הכפתורים המתאימים להעלות ארוכה ומזור אמיתית ותמידית.

ט. החשוב מכל: כשם שלא נמסור את הלב שלנו למנתח חובבן בתחום הקרדיולוגיה. לא ניקח שום סיכונים. ועד שלא נקבל המלצות לרוב על הצלחותיו להועיל למטופלים רבים, לא ניתן לו להושיט אצבע לכיוון ליבנו, כך עלינו להתייחס לנפשנו ולנפשם הרכה של בנינו ובנותינו, ולא נאפשר לאף מטפל לגשת לנפשנו עד אשר נברר עליו היטב ונייוכח לראות ולדעת על הצלחתו להועיל לרבים שקיבלו את טיפולו.

י. שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

עלון שכולו קודש לעילוי נשמתו הטהורה של אבינו, עטרת ראשנו, אוהב התורה

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

ל"ט מלאכות שבת

"חורש"

כל דבר העשוי כדי לרכך הקרקע ולהכינה לזריעה הרי זה בכלל "מלאכת חורש". ובכלל זה: יישור הקרקע מבליטות וחורים, והוצאת אבנים ושאר לכלוך מהשדה, וכמובן עשיית חורים באדמה כדי להניח בהם זרעים או שתילים.

במשכן היו צובעים היריעות מחומרים מהצומח, ולשם כך היו צריכים לפעולת חרישה.

אב המלאכה :

כל צורת חרישה בשדה הראויה לזריעה בין אם בכלי המיועד לכך כמעדר וכדומה, או על ידי בהמה, או על ידי מכונה מיוחדת לכך, הרי הוא בכלל "אב המלאכה".

תולדות המלאכה :

הוצאת אבנים ועצים מהשדה והכנתה לחרישה, או שבירה ופירור גושי עפר הדבוקים יחד, זיבול הקרקע או חפירת ערוגות ותעלות השקיה, שמתוך כך הקרקע ראויה יותר טוב לזריעה, וכדומה, הרי הם בכלל "תולדת חורש".

הלכה למעשה :

מלאכה זו מצויה אצלנו באופנים אחרים בהם עלינו להיזהר, כגון:

- א. שפשוף הקרקע ברגלו כדי ליישר הקרקע.
- ב. משחקי גולות ושאר משחקי ילדים על קרקע שאינה מרוצפת, שמתוך המשחק עלול לחפור בור או לישר הקרקע.
- ג. ניקוי חצר וגינה שאינה מרוצפת במטאטא וכדומה שעל ידי כך מיישר הקרקע.
- ד. שטיפת הרצפה במים כדרכו ביום חול, גם אם הרצפה מרוצפת, יש להימנע, שחכמינו גזרו שלא לעשות כך גם בבית מרוצף, שמא יעשה כן גם במקום שאינו מרוצף.

מאורי התורה

מאירים את אור הפרשה!

"כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקודש".

כתב רבנו **יוסף חיים** זיע"א בספרו "עוד יוסף חיי": רמז כאן הכתוב עניין יקר, והוא: שלא נתפתה לחשוב שהמשכן נבחר להשראת השכינה מפני הזהב הרב שהיה בו! כי אמנם הזהב חשוב הוא בעיני בני האדם, שהם בעלי תאוה וחמדה. אבל אצל הבורא יתברך אין שום חשיבות לזהב! ואין המשכן יקר לה' יתברך אלא משום עבודות הקודש שנעשו בו על ידי הכהנים בעבודתם והלווים בדוכנם וישראל במעמדם.

ולכן אין שאר האומות יכולים להידמות אלינו בכך ולבנות משכן מפואר גדוש בכסף וזהב ולהתאוות שתשרה בו השכינה, מאחר ולא יהיה בניינם אלא **קליפה ריקה מתוכן**, כי אין להם סדר עבודת הקודש כפי שנמסר לנו בתורה הקדושה, ואינם יודעים סוד הקרבנות וכוונותיהם, **ולא יהיה בניינם אלא כלי ריקם.**

והמגיד מדובנא המשיל על כך משל:

מעשה בילד שראה בחלון ראוהו ארנק עור מהודר. חמד אותו, ושאל למחירו. אמר לו המוכר שמחירו **40** שקלים. מיהר הילד לביתו, אסף את כל כספי חסכוניותו, והגיע רק ל-**20** שקלים. שב לחנות, ואמר: "יודע אני שמחירו **40** שקלים, אך האמן לי שאין לי יותר מ-**20**. עשה עימי טובה, ותן לי אותו בחצי המחיר!" צחק המוכר ואמר: "אילו היו ברשותך **40** שקלים והיית מבקש שאמכרנו לך ב-**20**, הייתי שוקל את בקשתך ואולי אף נעתר לה. אך כעת שאין בידך יותר מ-**20**, איני מסכים..."

תמה הילד, והמוכר הסביר: "אילו היו בידך **40** שקלים, היית קונה את הארנק ב-**20**, ומניח בו את ה-**20** הנותרים. אך עתה, שזה כל רכושך, מה תשים בארנק?!..."

זהו שנאמר כאן: "**כל הזהב העשוי למלאכה**" הרי הוא כאותו ארנק ואין לו חשיבות כשלעצמו, אלא רק "**לכל מלאכת הקודש**", שהיא עיקר חשיבותו!

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך" ! (רבינו נחמן מברסלב זיע"א)

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

כשהוקם בית הכנסת בעיירה בעלז, עסק הרב הקדוש רבי **שלום מבעלז** זיע"א במלאכת הבנייה במו ידיו. יחד עם הפועלים היה עובד בחומר ובבלבנים ובכל עבודה. באחד הימים הגיע לבעלז אחיו הגדול, רבי **לייבוש רוקח**, לבקר את אימם שהתגוררה בבית רבי שלום. והנה עיניו רואות את אחיו הצדיק טורח בידיו בהקמת הבניין, פה מגיש אבן לבנאים, שם מערבב את החומר, כמעט כאחד הפועלים... נדהם רבי **לייבוש** למראה עיניו והחל להוכיח את אחיו: "הן אמרו חכמינו זיכרונם לברכה: **"כיוון שנתמנה אדם פרנס על הציבור, אסור לו לעשות מלאכה בפני שלשה"**!! ואתה, הלא הינך מכהן כרב, ומדוע עובר אתה על דבריהם?!?"

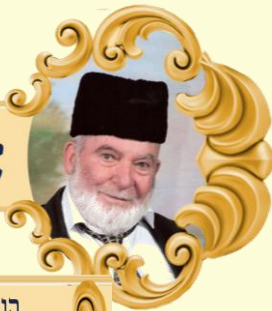
שמע רבי **שלום מבעלז** את דברי אחיו הגדול, שתק כדי רגע ואחר אמר: "בהיותי נער בעיר **סקוהל** למדתי תורה עם שני חברים תלמידי חכמים מובהקים. באותם ימים גילו לי מן השמיים, כי אם אדם לא ייתן תנומה לעפעפיו משך **אלף לילות**, ויעסוק באותו זמן אך ורק בתורה, יגיע הוא למעמד הנשגב של **"גילוי אליהו הנביא"**, שרק יחידי סגולה זוכים לו. החלטנו אפוא שלושתנו, לשקוד על התורה משך אלף לילות רצופים למען נזכה לגילוי אליהו. בתחילה, לא נתקלנו בקשיים, למדנו בהתמדה וברצף. אך ככל שעברו הלילות ונתמעטה השינה, רבו הקשיים. ואכן, לאחר כמה מאות לילות רצופים של לימוד, לא יכול היה חבר אחד להמשיך בכך, והוא נשר מהלימוד... נותרנו אפוא שניים. ובכל לילה המשימה הולכת ונעשית קשה יותר ויותר. ואומנם, לאחר **שמונה מאות לילות** (!) נפרד ממני גם החבר השני, כי כשל כח סבלו.

נשארתי אני לבדי... לפני עוד מאתיים לילות ארוכים של לימוד מתיש ושל מחסור בשינה. המשכתי לשאת בעול, כשהתקווה לזכות לגילוי אליהו מאירה את חשכת הלילות. **הגיע הלילה האלף!** והלילה ההוא ליל סערה היה. הרוח נשבה בעוז, חלונות בית המדרש הוטחו בכוח רב קדימה ואחורה, וזוגיותיהם התנפצו. הרוח השורקנית חדרה פנימה אל בית המדרש, וכיבתה את הנרות. לבדי נותרתי בבית המדרש החשוך, כשהרוח והגשם מתפרצים מבעד לחלונותיו השבורים, **ובלילי פחד**. כה גדול היה הפחד, עד אשר חפצתי לקום ממקומי ולברוח לביתי. רק הרוח האיומה, שהשתוללה בחוץ, מנעה ממני לעזוב את המקום. ידעתי כי הלילה הזה הינו הלילה האלף ללימודי, ומפאת הסערה והחשיכה אינני מסוגל ללמוד תורה! סוף סוף הגעתי, בסייעתא דשמיא, לליל השימורים האחרון, וכעת לא אוכל ללמוד בלילה הזה ולהשיג את משאת נפשי...

מרום צער ויגון החלו דמעות זולגות מעיני. קמתי ממקומי וגיששתי בחושך אחר הדרך אל ארון הקודש, וכשחשתי בידי כי ניצב אני לפני הארון, פתחתי ושפכתי את צקון ליבי לפני הבורא. **"ריבונו של עולם!"** זעקתי, **"חוס ורחם עלי, ואל יהיו מאמציי לריק!"** כה זעקתי והתחננתי, עד אשר חס ה' וריחם עלי, והסערה שככה. הרוחות שקטו ודממה השתררה. בזה הרגע שמעתי צעדי איש זקן, הנכנס אל בית המדרש. הזקן קרב לעברי וכל אותו הלילה למד עמי תורה.

היודע אתה, אחי היקר, מה הייתה ההלכה האחרונה שלימדני הזקן? "שאל רבי שלום את אחיו. "הייתה זו הלכה מ"הלכות בניית בית הכנסת". ועתה, כשבונים אצלנו בבעלז בית כנסת חדש, כלום אוכל להפקיד את המלאכה הקדושה הזאת בידי אנשים אחרים, ואני לא אושיט ידי לבנות אותו?!? האמן לי, אחי היקר, לו היה הדבר בכוחי, הייתי בונה בעצמי את כל הבניין הקדוש הזה, מהמסד ועד הטפחות, אך כיוון שכוחי לא יעמוד לי לשם כך, על כן משתדל אני לעשות במו ידי את כל מה שיכולתי!"

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו,
עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל -
בן שפרה ע"ה.

אהבת הבריות וגמילות חסדים היו מושרשות בליבו הזך והטהור של מור אבינו זלה"ה.

כיון שהנוקקים וקשי-יום היו הציור המרכזי בחייו בדאגתו להם הן בגשמיות והן כדי לשמחם ולהביאם למצב רוח מרומם, לכן היה אומר הוא לנו: "יום פורים יום שמח הוא. כולם עושים משלוח מנות, שמחים ושרים ואף מתבססים ביין טוב בשעת הסעודה". לאחר אתנחתא קצרה היה מוסיף ואומר: "חוץ מאותם קשי-יום שאין שמחתם שלימה ביום הפורים כיון שדואגים הם ומוטרדים מהמחשבה היכן יסבו בליל הסדר". לכן כבר לפני פורים כשהיה מזמין את הנוקקים לסעוד על שולחנו ביום הפורים היה מוסיף ואומר להם כך: "אני מזמין אותך אלי גם לחג הפורים וגם לליל הסדר".

לא אחת אמר הוא לנו: "ראיתי בעיני כמה וכמה פעמים את האור והשמחה בעיניהם של הנוקקים כשאמרת לי להם: "וגם לליל הסדר"! ברור הדבר שזה מטריד אותם ומונע את שמחתם ביום הפורים.

בסיום סעודת פורים כשהיו קמים הנוקקים מעל שולחנו ויוצאים לדרכם, היה מור אבינו זלה"ה מזדרז ונותן להם מגדנות וממתקים כצידה לדרך.

כשהיה מעמיס להם בכיסים היה מחייך ואומר להם: "ראיתם כמה משלוחי מנות המוצפות בעוגות וממתקים מונחים על שולחני. אין לי ילדים קטנים בבית. כולם ברוך ה' נשואים. רק אני ואשתי נמצאים בבית וברור הדבר שאנחנו לא יכולים לאכול את כל החמץ הזה עד פסח. לכן אבקשם לעשות לי טובה שתיקחו כמה שיותר מהחמץ הזה כדי שלא אצטרך חלילה לזורקם לאשפה בערב פסח".

הנוקקים היו מחייכים ולוקחים הכל מתוך הבנה 'שהם עושים לו טובה' לגמור את החמץ עד ערב פסח.

בהגיעם לדלת היה מור אבינו זלה"ה מחבקם ומנשקם ואומר להם: "תודה רבה לכם שהינעמתם לי ושימחתם אותי בסעודת הפורים וכבר מעכשיו אני מודה לכם על הסכמתכם לבוא ולשמחני גם בליל הסדר".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

הודעה חשובה מאד!!!

שמחים אנחנו להודיע כי בכל מוצאי-שבת בשעה 8:30 בדיוק מתקיים בעז"ה ובל"י שיעור מפי הרב משה יזדי שליט"א בשיבחו של דוד המלך זי"ע"א.

מיד אחרי השיעור מתקיימת סעודה מלווה מלכה מפוארת ומעוונת. כל זאת בקליניקה "אריה" שברחוב שמריהו לוי 27 ירושלים.

ברוכים הבאים!!!

בס"ד

תיקון מוכח לאדם שהתאבד!!!

בספרי הקבלה מובא שאין מנוחה כלל לאדם ששלח ידו בנפשו והתאבד.

אדם שעשה זאת נשמתו נרדפת וסובלת קשות ונוראות ממלאכי חבלה הרודפים אחריה ומעניינים אותה בעינויים קשים ומרים.

רבינו יוסף חיים זי"ע"א כתב בספרו "לשון-חכמים" תיקון נפלא המציל את הנשמה מאותם מלאכי חבלה ועושה סוף וקץ לכל יסוריה.

לאחרונה התבקשנו על ידי כמה משפחות לערוך תיקון זה ליקיריהם וברוך ה' לאחר התיקון הופיעו יקיריהם בחלום והביעו תודה גדולה על כך שרדיפתם הופסקה והגיעו למנוחה, כיון שכך החלטנו לצאת בפרסום לציבור הרחב המעוניינים לעשות תיקון זה ליקיריהם ולעשות סוף וקץ לסיבלם.

התיקון יערך בע"ה ובל"נ בבית הכנסת "עמודי-השלום" על ידי 12 תלמידי חכמים ביום חמישי ז' אדר ב' (10 במרץ) בשעה 12:30 בלילה.

רצוי שאחד מקרובי המשפחה ישתתף בתיקון.

לפרטים והרשמה: ערן 052-8908065

תבוא עליכם ברכה וכל טוב
הנהלת "עמודי-השלום"

'טיב יומי' שהבל לבסבס!!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה מפי הרב משה יזדי שליט"א

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

חדש !!! חדש!!!

עניית "יהא שמייה רבא" בשידור ישיר.

073-350-9301

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויעש חירום"

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!!
הנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 17:03 [17:23]	ירושלים: 08:21	ירושלים: 12:20	ירושלים: 18:16	ירושלים: 18:56
תל אביב: 17:20	תל אביב: 8:22	תל אביב: 12:22	תל אביב: 18:17	תל אביב: 18:53
חיפה: 17:12	חיפה: 8:22	חיפה: 12:21	חיפה: 18:16	חיפה: 18:54
אילת: 17:11	אילת: 8:21	אילת: 12:21	אילת: 18:17	אילת: 18:54
באר שבע: 17:21	באר שבע: 8:22	באר שבע: 12:22	באר שבע: 18:17	באר שבע: 18:56